
Conclusions del grup de treball Benestar Social i Polítiques Socials

L'àmbit que venim identificant com de «benestar social» fa referència precisament a un ideal, a una fita que cal aconseguir. Es tracta de l'estudi del malestar de molts ciutadans; l'estudi de les condicions de vida o de mancances dels ciutadans més desvalguts, ja sigui per raons físiques, psíquiques o socials. Dones, homes o col·lectius que o bé han quedat al marge dels lligams o vincles socials, o bé no tenen prou ingressos per a cobrir les seves necessitats. Com a exemple d'aquests col·lectius, s'ha debatut la situació de les necessitats de les persones amb discapacitats físiques i la de les persones velles que viuen al seu domicili.

Com a principal conclusió del treball i dels debats realitzats en aquest grup, cal destacar la *manca d'adaptació de les polítiques a necessitats específiques*. Havent-ne estudiat els exemples següents:

a) Els nens i les nenes els nivells d'intel·ligència dels quals són al límit del que és considerat com deficient o *borderlines* no tenen «prou» deficiència per a ser catalogats o etiquetats com a tals i, per tant, no poden ser atesos per les polítiques específiques. En canvi, pel que fa a l'escolaritat i a l'accés al treball, per exemple, tenen dificultats per a ser considerats «normals».

b) El cas de les dones empresonades, a les quals se'ls apliquen mesures pensades per al col·lectiu de delinqüents masculins.

c) Els programes de rendes mínimes són poc adequats per a solucionar problemes de manca d'ingressos, perquè no es diferencia entre una situació de pobresa o d'exclusió social.

d) El llenguatge administratiu, poc apte per a ser entès per tots els ciutadans, crea i/o aprofundeix les desigualtats d'accés als recursos.

Un aspecte positiu que cal ressaltar és el debat creat al voltant de possibles noves polítiques, com ara les conseqüències normatives d'un possible subsidi universal garantit a tota la població, i la seva factibilitat.

Com a resposta a la pregunta: Cal un nou pacte social?, n'extraïem dues grans conclusions:

1. Sí, cal un nou pacte social, no sols entre capital i treball o entre Estat i societat, sinó també entre homes i dones, que permeti una nova divisió social de la càrrega total de treball. És precisament en els moments de desconcert quan és més fàcil d'introduir modificacions.

2. Però també són necessaris més treballs sociològics, més recerca i més participació dels sociòlegs en la construcció i en l'avaluació de polítiques i d'actuacions més acurades i ajustades a la societat canviant i per a les noves problemàtiques generades.